

Жадання

Яків Щоголів

Струнка, як тополя,
Гнучка, як лозина,
Ростеш ти в коханні
У батька дитина.

Ніхто над тобою
Призору не має,—
Ти вільна, як птиця,
Що в небі літає,

Так ти ж з-перед себе
Й очей не спускаєш:
І серце і розум
Сама доглядаєш.

Ти вродниця видом
І в стані — огряда;
Самій тобі видно,
Що лада ж ти, лада!

Так ти й не лишишся
Своєю красою,
Хоч всіми керуєш,
Як вітер водою.

Що жде тебе в світі —
Того я не знаю;
Але з всього серця
У бога благаю,

Щоб ранок твій чистий
Пройшов без омани
І теплого літа
Не крили тумани!